

KONCERT »ZBORA MLADIH« U FRANJEVAČKOJ CRKVI U VARAŽDINU

18. 12. 1977. navršilo se pet godina otkako postoji »Zbor mladih« u franjevačkoj crkvi u Varaždinu. Osnoval ga je o. Filibert Gass. Nakon tri godine rada naslijedio ga je o. Pero Kinderić, izvanredni slušač Instituta za crkvenu glazbu, a sada ga vodi o. Alojzije Vešligaj. Za taj mali jubilej oni su održali koncert duhovne glazbe adventsko-božićnog sadržaja, želeći Božjem narodu kroz riječi i glazbu približiti veličinu Božića. Zato su se na repertoaru našle skladbe »Ave Maria« Jacoba Arcadelta, »Raduj se o Betlem«, »Tiha noć«, »Poslušajte svi sada« Rudolfa Matza, »Veseli se, Majko Božja«, »Transeamus« Josepha Schnabela i druge.

Nastup zbora ostavio je vrlo lijep dojam na prisutnu publiku, jer su se mnogi uvjerali da i danas mladi imaju smisla za ono što je lijepo, pa makar klasično.

Zbor broji oko 40 članova, pretežno srednjoškolaca. Prisutni su bili svi zborovođe koji su dosada vodili zbor, a o. Pero je orguljama pratio izvedbu koncerta.

Alojzije Vešligaj

DUHOVNI KONCERT PRIGODOM 30-GODIŠNJICE CRKVENO-GLAZBENOG RADA ANICE NEVOLIC

23. travnja 1978. župna crkva Imena Bl. Dj. Marije u Novom Sadu imala je neobični i nesvakidašnji doživljaj: proslavu 30-godišnjice crkveno-glazbenog rada gđice Anice Nevolić. Proslava se sastojala od svečane sv. mise prije podne na kojoj je pjevana Misa XV u čast Kristu Kralju za mješoviti zbor i orgulje Stanislava Prepreka i duhovnog koncerta istoga dana u 19 sati u istoj crkvi. Zborom je ravnala i ujedno orguljsku pratnju svirala sama slavljenica.

Prije prikaza samog duhovnog koncerta želim o njenom 30-godišnjem radu kazati slijedeće: orguljati je počela 1948. u crkvi Uzvišenja sv. Križa u Petrovaradinu, dok nije 1974. nastupila novo orguljaško mjesto u glavnoj novosadskoj rimokatoličkoj crkvi.

Tkoga pogleda raspored toga duhovnog koncerta s pravom će pomisliti da je vrlo jednostran, jer se sastoji isključivo od skladbi Stanislava Prepreka. Međutim, na taj prigovor, koji je doista netko i postavio samoj slavljenici, ona je odgovorila da je iz naše crkveno-glazbene literature koja bi bila dostupna njenom zboru, sve već u mnogim mjestima bilo izvedeno pa prema tome i poznato. No, ove crkvene skladbe koje su uglavnom bile skladane za njen crkveno-pjevački zbor, dok je još bila u Petrovaradinu, jedva da su igdje do sada bile izvođene pa prema tome gotovo i nepoznate, stoga ih je i stavila na raspored. S glazbene strane, skladbe su izabrane i poredane tako da je postignuto njihovo najveće moguće djelovanje na slušatelja u različnosti ugođaja.

Raspored se sastojao uglavnom od pjevanih točaka (12) i orguljskih: predigre na početku i zaigre na kraju koncerta i 6 kratkih preludija u sredini koncerta.

Govoreći o pjevanim točkama treba istaći, ma da je zbor brojčano osrednji (ima oko 30 pjevača), da je ipak s uspjehom izvršio svoju dužnost. Naime, ostvario je intonativnu sigurnost, a u pogledu dinamike, agogike i svih tempa bio je također na svom mjestu. Ma da u zboru ima najviše soprana, pjevanje je bilo vrlo ujednačeno. Izvedeni su troglasni i četveroglasni himni a cappella, četveroglasni i jedno-

glasni himni s orguljskom pratnjom, dijelovi jedne mise i kantata »Pjesma suncu« na riječi sv. Franje Asiškog. Osim ove točke, sve ostale su bile liturgijskog značaja, dakle, upotrebljive pri sv. misi i ostalim obredima što je vrijedno spomena. Iako su sve pjesme bile vrlo dobro izvedene ipak želim istaći osobito uspjelu izvedbu četveroglasnog a cappella himna »O vječna Sliko Višnjega I« kao i lijepu zvučnost troglasnih a cappella himana »Zdravo, rajska Kraljice II« i »Zdravo, Majko Djevice II«. Snažno su djelovali i himni »Ti, Kriste, Kralj si vjekova II« i »Ti, divni Kralj si nebesnik« izvedeni jednoglasno uz dobro registriranu pratnju. Kantata »Pjesma suncu«, koja nema liturgijski značaj, izvedena je cjelovito, iako se sastoji od dijelova a cappella, jednoglasnog i dvoglasnog pjevanja s orguljama i mješovitog zbora s orguljama. Ma da je prilično duga, imala je ipak najveći učinak i nije djelovala zamorno. Još nešto želim istaći: skladatelj nigdje nije ponavljao riječi, on to i inače u svom stvaralaštvu nikada nije činio, a što smatram naročitim odlikom kada se radi o liturgijskim riječima.

Kao što sam već rekao, tri orguljske solo točke izvela je slavljenica, gđica Anica Nevolić, uspješno u svakom pogledu, a osobito dobrom registracijom što dokazuje da se vrlo dobro snašla na ovim lijepim i dosta opsežnim dvomannualnim Riegerovim orguljama. Dobro je savladala i predigru i zaigru, a 6 kratkih preludija izvela je ne samo vrlo korektno, nego i s dobro smišljenom registracijom.

Ovaj duhovni koncert ostvaren je s velikom požrtvovnošću pjevača koji su vrlo revnosno dolazili na sve pjevačke pokuse, a to se moglo čuti i u njihovom pjevanju: pjevali su zanosno i s ljubavlju što je svaki prisutni slušalac mogao osjetiti.

Prisustvovao sam i duhovnom koncertu slavljenice prigodom proslave njene 25-godišnjice orguljaškog rada 1973. u Petrovaradinu. Mogu slobodno reći da je od tada, a osobito od prijelaza na novu orguljašku dužnost u Novi Sad 1974. vidno napredovala u svom radu i kao zborovođa i kao orguljaš. To je dokaz kako se i bez muzičke škole i bez muzičke akademije može polučiti veliki uspjeh samo ako se ima jaku volju i veliku ljubav prema svom pozivu kao što je to ovdje slučaj.

Odziv slušatelja bio je zadovoljavajući, a prema riječima nekih posjetilaca bio bi mnogo veći da je koncert mogao biti održan dva sata ranije. Međutim, to nije bilo moguće, jer se sv. misa na mađarskom jeziku služila u 18 sati. Osim toga, toga dana je bio i blagdan sv. Jurja pa je u Petrovaradinu istovremeno služena sv. misa u crkvi sv. Jurja, a i za mnoge svećare i njihove uzvanike nije to kasnije vrijeme bilo pogodno.

Poslije ovog koncerta, slobodno se može reći da od vremena regensa chori, orguljaša i zborovođe ove crkve Jakoba Leha (1864—1944) nije izvođačka vrijednost u njoj bila na tolikoj visini, iako ne želim ovo sadašnje stanje usporediti s upravo nedostiznim djelovanjem već spomenutog dugogodišnjeg regensa chori koji je izvodio mise s velikim zborom, solistima, orguljama i orkestrom. To neka slavljenici Anici Nevolić ne bude zazorno, nego neka joj bude ideal i poticaj za dalji uporni rad i sve veći uspjeh. Jer ono, što je u svoje vrijeme postigao Jakob Leh, danas ni u kom slučaju ne bi bilo moguće postići.

Poželimo slavljenici svaki dalji napredak i sve veće i plodonosnije uspjehe u crkveno-glazbenom radu kao i dalju nepokolebljivu privrženost cecilijanizmu. Neka doživi ne samo svoj zlatni jubilej, nego neka se ovim uzvišenim radom uzmogne baviti sve dotle dok joj to budu dopuštale njene životne snage.

Musicus